

[Carl P. Jensen.]

at der her i salen er et klart flertal for at gennemføre lovforslaget, således at en fortsat konflikt er udelukket. Selvom jeg ikke kan afvise den højtærede økonomi- og arbejdsministers påvisning af de konsekvenser, som en fortsat konflikt vil kunne få for erhvervslivet, kan jeg ikke erkende, at den pression, som det i sig selv er, ikke også skulle kunne påvirke andre end arbejderne. Jeg kan derfor ikke gå ind for lovforslaget, og under henvisning til det, jeg her har anført, vil jeg afholde mig fra at stemme ved lovforslagets tredje behandling.

Hans Rasmussen: Jeg vil gerne henvise til de bemærkninger, jeg gjorde under lovforslagets første behandling, og hvori jeg sagde, at jeg ville påhøre drøftelsen og behandlingen af forslaget i udvalget. Jeg kan stadig ikke komme bort fra, at når man griber ind overfor arbejderne, efter at de med et så stort flertal er gået imod forligsforslaget, så berører man de demokratiske principper og rettigheder, og som stillingen ligger i øjeblikket, hvor fagbevægelsen principielt er imod statsindgreb mellem arbejdsmarkedets to parter, ser jeg mig ikke i stand til at medvirke til lovforslagets gennemførelse. Jeg har overvejet, om jeg skulle tage den stilling at undlade at stemme, men i en situation som denne, hvor vi så stærkt fra fagbevægelsens side har markeret, at vi ikke ønsker statsindgreb i vore interne forhold mellem arbejdsgiverne og arbejderne, synes jeg, dette forslag er et skridt på vejen derhenimod, og under hensyn hertil må jeg stemme imod lovforslaget.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Da der under udvalgsforhandlingerne har fundet en drøftelse sted angående lovforslagets § 1, skal jeg til klargørelse af denne paragraf udtale følgende. De sidste to linier af § 1, stk. 1, lyder således: „forsåvidt parterne ikke efter mæglingsforslagets fremsættelse har indgået ny overenskomst.“ Disse to linier er at forstå sådan, at de

tager sigte på den situation, at der eventuelt mellem parterne i tidsrummet mellem mæglingsforslagets fremsættelse og denne lovs ikrafttræden kan være indgået ny overenskomst.

Vedrørende § 1, stk. 2, kan jeg oplyse, at bestemmelsen tager sigte på de ved loven forlængede overenskomsters fornyelse ved periodens udløb. I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at det naturligvis står parterne frit i tiden indtil 1. marts 1958 at indgå nye overenskomster på et hvilket som helst tidspunkt, hvis de bliver enige herom.

Jeg vil også gerne have lov at gøre en enkelt bemærkning vedrørende aspirantordningen. Allerede under første behandling er spørgsmålet om aspirantordningen blevet rejst i forbindelse med sømændenes overenskomst; spørgsmålet er endvidere blevet drøftet i udvalget. På denne baggrund vil jeg gerne meddele, at det er regeringens hensigt omgående at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg med en ligelig repræsentation fra parterne og med en af regeringen udnævnt formand til problemets behandling. Det skal være udvalgets opgave at søge at finde frem til en ny aspirantordning, som begge parter kan godkende.

Med disse bemærkninger skal jeg iøvrigt takke udvalget for det udførte arbejde.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg vil kunne forstå, om mit partis modparter vil føle en vis triumf i selve den kendsgerning, at der dels i mit parti og dels imellem fagbevægelsens ledelse og mit partis folketingsgruppe er en uoverensstemmelse med hensyn til vurderingen af, hvad der i en situation som den foreliggende skal foretages. Jeg må skænke vore modparter denne triumf. Jeg kan kun sige, at den udvikling, som med situationen, vi står overfor i dag, ville indledes, om ikke et indgreb her blev foretaget, må jeg og den regering, jeg repræsenterer, anse for så farlig og så uoverskuelig, at vi ikke har villet forlade det ansvar, vi mener at måtte påtage